

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
Osijek

Poslovni broj: Pr-4456/2021-55

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Osijeku po sutkinji Ljiljani Jakša, u pravnoj stvari tužitelja Mihaela Crnčana, OIB: 86440141083, iz Viljeva, Braće Radića 197, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Filakoviću, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika Krnjak d.o.o., OIB: 55779401358, Donji Miholjac, Gorica 34, zastupanog po punomoćnici Vlasti Šteher, odvjetnici u Našicama, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene 18. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja u zamjeni Davora Bestvine, odvjetnika u Osijeku, i punomoćnice tuženika, po objavi 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Krnjak d.o.o., OIB: 55779401358, Donji Miholjac, Gorica 34, isplatiti tužitelju Mihaelu Crnčanu, OIB: 86440141083, Viljevo, Braće Radića 197, na ime naknade neimovinske štete iznos od 10.260,22 eura (slovima: deset tisuća dvjesto šezdeset eura dvadeset dva centa) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. prosinca 2021., kao dana podnošenja tužbe, pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Krnjak d.o.o., OIB: 55779401358, Donji Miholjac, Gorica 34, isplatiti tužitelju Mihaelu Crnčanu, OIB: 86440141083, Viljevo, Braće Radića 197, s osnova tuđe pomoći i njege iznos od 106,00 eura (slovima: stotinu šest eura) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 16. lipnja 2026. pa do isplate

po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja:

- za naknadu neimovinske štete u iznosu 3.012,06 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja od 10. prosinca 2021., kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate,
- za iznos od 54,00 eura na ime imovinske štete zajedno s pripadajućim zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. prosinca 2021. do isplate,
- na ime zakonske zatezne kamate tekuće na iznos od 106,00 eura počevši od 10. prosinca 2021. pa do 15. lipnja 2026.

i

riješio je

I. Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 1.167,23 eura.

II. Nalaže se tuženiku Krnjak d.o.o., OIB: 55779401358, Donji Miholjac, Gorica 34, naknaditi tužitelju Mihaelu Crnčanu, OIB: 86440141083, Viljevo, Braće Radića 197, prouzročeni parnični trošak u iznosu 4.499,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 16. lipnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka iznad dosuđenog u točki II. izreke rješenja.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 10. prosinca 2021. navodi da je zaposlen kod tuženika te da je 31. kolovoza 2020. pretrpio ozljedu na radu, uslijed čega je tuženik pasivno legitimiran naknaditi mu pretrpljenu štetu. Naime, 31. kolovoza 2020. tužitelj je došao na posao u 14,00 sati kod tuženika u Donjem Miholjcu na adresi Gorica 34, gdje radi kao mehaničar poljoprivredne mehanizacije. Došao je odjeven u radnu odjeću i imao je zaštitne cipele. S njim u smjeni radio je i Kruno Kovačević, mehaničar poljoprivredne mehanizacije. Voditelj održavanja, Danijel Martinović, ih je rasporedio na posao montaže kardanskog vratila na adapter silo-kombajna CLAAS. Posao su radili vani na betonskoj pisti na farmi Lila, gdje je kombajn bio parkiran radi popravka. Kardan je dužine oko 400 mm i ima oprugu, koja omogućava spajanje pokretnog dijela adaptera radi pogona u radnom položaju. U trenutku kada su tužitelj i Kruno Kovačević stavljali na mjesto, nisu ga mogli ugraditi bez uporabe čekića. Tužitelj je

pridrţavao kardan i lijevom rukom udario ga čekićem da „sjedne“ na svoje mjesto. Kruno Kovačević je oko 16:00 sati otišao do službenog vozila po montirač. U vrijeme oko 16:00 sati kada je Kruno Kovačević krenuo po montirač u jednom trenutku je tužitelj osjetio bol u desnom oku. Obratio se Kruni Kovačeviću riječima „gotovo je“, te se Kruno Kovačević u tom trenutku okrenuo i rekao tužitelju da mu curi krv iz donjeg kapka desnog oka. Tužitelj je pretpostavio da mu se zabio odlomljeni komadić čekića u oko. Kruno Kovačević je odmah nazvao voditelja, te je dogovoreno da se tužitelja odveze u Opću bolnicu Našice. Iz Opće bolnice Našice su ga uputili u KBC Osijek. Iz KBC Osijek je prebačen u Zagreb na KBC Rebro gdje su mu izvadili metalni predmet iz oka. Iz medicinske dokumentacije je vidljivo da je tužitelj pretrpio ozljedu desnog oka na način da mu je u o nu jabučicu penetriralo metalno strano tijelo promjera 7 mm, te da je povodom toga pretrpio ozljedu pod dijagnozom: laceracija i ruptura oka s prolapsom ili gubitkom intra okularnog tkiva. Tužitelj je 7. rujna 2020. operiran na KBC Rebru, te je s KBC Rebra otpušten 9. rujna 2020. U narednom periodu do podnošenja tužbe tužitelj se liječio pri Klinici Svjetlost u nastojanju da ukloni posljedice ozljeđivanja, odnosno dioptriju na desnom oku. Tužitelj još uvijek  ita ekcentri no i mutno vidi na desno oko. U klinici Svjetlost mu je učinjen operativni zahvat tzv. corneal guided wavfront PRK na desno oko. Tužitelj i dalje ima dioptriju na desnom oku koju mora korigirati naočalama. Tužitelj je zadobio tešku povredu oka. Stoga zahtijeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu imovinsku i neimovinsku štetu, zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Zbog tog  etnog događaja tužitelj je pretrpio: fizičke bolove, duševne bolove, jer mu je smanjena životna aktivnost, strah, te je pretrpio naru enje budući mora nositi naočale, a i povreda oka je svima vidljiva. Citira odredbu članka 1100. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj prije ove ozljede nije imao nikakvih težih zdravstvenih problema, no nakon iste nije u mogućnosti više dobro čitati, a zbog dioptrije ima u svojim svakodnevnim poslovima i radnim zadacima velikih problema. Radi navedenog potražuje: na ime pretrpljenog straha 30.000,00 kn / 3.981,68 eura; na ime pretrpljenih fizičkih bolova 50.000,00 kn / 6.636,14 eura; na ime smanjenja životne aktivnosti 10.000,00 kn / 1.327,23 eura; na ime naru enosti 10.000,00 kn / 1.327,23 eura. Zbog re enih povreda osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, tužitelj zahtijeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu u ukupnom iznosu od 100.000,00 kn / 13.272,28 eura. Tužitelj potražuje i imovinsku štetu u obliku tuđe njege i pomoći. Zbog povrede tužitelju je od 9. rujna 2020. (kada je otpušten s KBC Rebro) do podnošenja ove tužbe bila potrebna tuđa pomoć i njega koju su pružali članovi obitelji. Ta pomoć i njega u navedenom razdoblju bila je potrebna svaki dan u prosjeku 1 sat. Tužitelj smatra da primjerena cijena sata za pružanje tuđe pomoći i njege iznosi 20,00 kn, pa zahtijeva od tuženika na ime naknade imovinske novčane štete po osnovi pružene tuđe pomoći i njege za period od 9. rujna 2020. do podnošenja tužbe novčani iznos od 10.000,00 kn / 1.327,23 eura. Tužitelj pridržava pravo nakon provedenog vještačenja urediti tužbeni zahtjev. Obzirom na navedeno, kao i činjenice da je tijekom liječenja pretrpio mnogobrojne neugodne medicinske intervencije, terapije, rehabilitacije, tužitelj od tuženika potražuje na ime neimovinske štete zbog pretrpljenih i budućih fizičkih bolova, pretrpljenog straha, duševnih bolova zbog umanjenja životnih aktivnosti, duševnih bolova zbog naru enja iznos od 100.000,00 kn / 13.272,28 eura, a na ime imovinske štete na ime tuđe njege i pomoći iznos od 10.000,00 kn / 1.327,23 eura. Predlaže da sud donese presudu:

„I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati na ime naknade neimovinske štete novčani iznos od 100.000,00 kn / 13.272,28 eura zajedno sa pripadajućom

zakonskom zateznom kamatom koja teče od 10. prosinca 2021., kao dana podnošenja ove tužbe, do isplate, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju s osnova tuđe pomoći i njege koja je pružana u razdoblju od 9. rujna 2020. do podnošenja ove tužbe isplati ukupan iznos od 10.000,00 kn / 1.327,23 eura zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana podnošenja ove tužbe pa do isplate, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate, sve u roku 15 dana.“

1.1. U podnesku od 24. travnja 2026. tužitelj je u skladu s dostavljenim nalazom i mišljenjem sudskog vještaka medicinske struke, dodatno obrazložio visinu potraživane neimovinske štete. Prema nalazu vještaka, tužitelj je trpio: bolove jakog intenziteta u trajanju od 4 dana; bolove srednjeg intenziteta u trajanju od 8 dana; bolove manjeg intenziteta kroz razdoblje od 3 mjeseca, uz povremene bolove i nadalje. Uzimajući u obzir težinu ozljede, osjetljivost ozlijeđenog organa (oko) te sudsku praksu, tužitelju bi moglo biti dosuđeno 2.500,00 EUR. Tužitelj je trpio: primarni strah jakog intenziteta; sekundarni strah jakog intenziteta 4 dana; srednjeg intenziteta 8 dana; manjeg intenziteta kroz 3 mjeseca. Posebno se ističe intenzitet straha vezan uz mogućnost gubitka vida. Stoga bi tužitelju moglo biti dosuđen iznos od 2.300,00 EUR. Kod tužitelja je zaostalo trajno naruženje koje se očituje kroz: ožiljak rožnice; neovaskularizaciju; nepravilno oblikovanu zjenicu. Radi se o vidljivom naruženju na licu, koje je trajne naravi i estetski značajno, osobito imajući u vidu dob tužitelja. Slijedom navedenog, tužitelju bi moglo po ovom osnovu biti dosuđeno 6.500,00 EUR. Utvrđeno je trajno smanjenje životne aktivnosti od 8%. Pri tome je osobito važno naglasiti: tužitelj je mlada osoba (rođen 1994. godine); po zanimanju je mehaničar, dakle radi se o manualnom zanimanju koje zahtijeva preciznost i dobar vid; ozljeda oka direktno utječe na njegovu radnu sposobnost i svakodnevni život. Slijedom toga, tužitelju bi moglo po ovom osnovu biti dosuđeno 11.000,00 EUR. Tužitelj bi temeljem svega navedenog mogao potraživati od tuženika iznos od 22.300,00 EUR. Međutim, tužitelj neće povisivati tužbeni zahtjev u točki I. već u cijelosti ostaje kod potraživanog iznosa od 100.000,00 kuna (sada 13.272,28 EUR) jer to smatra poštenom naknadom neimovinske štete. Smatra da je iznos od 13.272,28 EUR u cijelosti je u skladu s: nalazom i mišljenjem sudskog vještaka; Orijentacijskim kriterijima sudske prakse; okolnostima konkretnog slučaja, osobito težinom ozljede, dobi tužitelja, njegovim zanimanjem i činjenici da je imao četiri oftalmokirurška zahvata. Sukladno ustaljenoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, visina pravične novčane naknade za neimovinsku štetu određuje se individualizirano, uzimajući u obzir: jačinu i trajanje bolova i straha; trajne posljedice; dob oštećenika; zanimanje i utjecaj ozljede na svakodnevni i radni život; vidljivost i stupanj naruženja. Prema pravnim shvaćanjima Vrhovnog suda Republike Hrvatske, naknada neimovinske štete mora biti: individualizirana, pravična, razmjerna težini povrede i posljedicama. Sudska praksa županijskih sudova u više navrata zauzela je stav da: „ozljede oka, kao osobito osjetljivog i funkcionalno važnog organa, predstavljaju teži oblik narušavanja tjelesnog integriteta te opravdavaju dosuđivanje naknade u višim iznosima“ te nadalje: „kod mlađih osoba i kod zanimanja koja zahtijevaju preciznost i dobar vid, utjecaj ozljede na životnu aktivnost je izraženiji, pa je opravdano dosuđivanje naknade bliže gornjim granicama“ Iz dostupne sudske prakse proizlazi da za ozljede oka s trajnim posljedicama i invaliditetom do 10%, sudovi dosuđuju ukupnu neimovinsku štetu u rasponu koji, usklađen s današnjim

vrijednostima i povećanjem kriterija, iznosi približno 20.000,00 EUR do 25.000,00 EUR, a kod slučajeva gdje postoji vidljivo naruženje oka, funkcionalni poremećaj vida i gdje se radi o osobi mlađe životne dobi dosuđeni iznosi redovito se kreću u gornjem dijelu navedenog raspona. U konkretnom slučaju dodatno se ističe: da je tužitelj je u trenutku ozljeđivanja bio mlad (31 godina), da obavlja manualno zanimanje koje zahtijeva preciznost i dobar vid, da je ozljeda oka teška, višestruka i trajnih posljedica, da je zaostalo vidljivo naruženje lica, da je utvrđeno trajno smanjenje životne aktivnosti od 8%. Temeljem navedenog, postavljeni zahtjev od 13.272,28 EUR nalazi se ispod raspona dosuđivanih naknada u usporedivim predmetima te je kao takav u potpunosti razmjeran težini posljedica i ne predstavlja pretjeran zahtjev, već realno odmjerenu pravičnu naknadu. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže sudu da, vodeći računa nalazu i mišljenju vještaka, orijentacijskim kriterijima i ustaljenoj sudskoj praksi usvoji tužbeni zahtjev u točki I. u cijelosti, a koji će biti specificiran sada u eurima. U odnosu na točku II. tužbenog zahtjeva tužitelju je, kako to proizlazi iz vještačkog nalaza i mišljenja sudske vještakinje Sanje Masnec, bila potrebna tuđa nestručna pomoć u opsegu od 3x2 sata tjedno kroz jedan mjesec te još jedan mjesec 2x2 sata tjedno, što ukupno iznosi 40 sati nestručne pomoći. Uobičajena cijena sata na ime nestručne pomoći iznosi 4,00 EUR, pa sukladno navedenom tužitelju pripada novčani iznos od 160,00 EUR. Sukladno svemu navedenom, tužitelj uređuje tužbeni zahtjev tako da isti sada glasi:

„I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati na ime naknade neimovinske štete novčani iznos od 13.272,28 EUR zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja od 10. prosinca 2021., kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju s osnova tuđe pomoći i njege koja je pružana u razdoblju od 9. rujna 2020. do 10. prosinca 2021. isplati ukupan iznos od 160,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja od 10. prosinca 2021. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, sve u roku od 15 dana.“

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osporava osnovu i visinu, iz razloga što je do ozljeđivanja došlo uslijed krajnje nepažnje i isključive krivnje tužitelja za nastanak štetnog događaj i štetu. Krajnja nepažnja postoji kada se radnik ponašao onako kako se ne bi ponašao prosječno pažljiv radnik. Do ozljeđivanja tužitelja došlo je isključivom krivnjom tužitelja, tuženik kao poslodavac ni na koji način nije mogao spriječiti takav događaj, pa nema njegove odgovornosti. Tužitelj je bio osposobljen za rad na siguran način, po struci je mehaničar i način na koji je obavljao ugradnju kardana nije obavljao na propisan način već je radnju ugradnje trebao obaviti isključivo uporabom montirača, dok tuženik čekić nije trebao upotrebljavati iz razloga što se čekić ne upotrebljava za ugradnju kardana. Tužitelj je odlučio upotrebljavati čekić i tom prilikom nije koristio zaštitne naočale koje su mu bile na raspolaganju. Tužitelj čekić nije koristio na pravilan način jer je udario rubom čekića dok je ispravan način uporabe čekića da se udara sredinom čekića kako se ne bi odlomio dio čekića. Iz samog činjeničnog opisa u tužbi razvidno je da je Kruno Kovačević otišao po montirač u službeno vozilo i da su montirač kao ispravan način ugradnje kardana imali na raspolaganju. U svezi pitanja odgovornosti za nastanak štetnog događaja i nastalu štetu tužitelju, kao i odgovornosti za naknadu te štete, odredbom članka 25. stavak 2. Zakona o zaštiti na

radu određeno je da se poslodavac može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu. Tužitelj posao nije obavljao na propisan način, a tuženik je tužitelju stavio na raspolaganje potrebna zaštitna sredstva koje tužitelj nije koristio prilikom obavljanja posla. Stoga tuženik predlaže da se tužitelj s tužbom i tužbenim zahtjevom odbije.

2.1. U podnesku od 13. svibnja 2026. tuženik se očituje na podnesak tužitelja od 24. travnja 2026. te u cijelosti osporava navode tužitelja, kako u odnosu na osnov odgovornosti, tako i u odnosu na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Ističe da je netočan navod tužitelja da iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi kako ne postoji nikakav doprinos tužitelja nastanku predmetnog štetnog događaja. Takav zaključak ne proizlazi niti iz osnovnog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Dražena Jeđuda niti iz njegove dopune. Naime, vještak u dopuni nalaza navodi da iz dokumentacije ne proizlazi da bi tužitelj koristio čekić protivno pravilima struke, međutim takav zaključak nije isto što i zaključak da doprinos tužitelja ne postoji. Vještak pritom nije proveo analizu konkretne tehnike rada, načina udarca, sile udarca niti mogućeg utjecaja načina uporabe alata na nastanak loma čekića i predmetnog štetnog događaja. Jednako tako, vještak nije dao odgovor na pitanje predstavlja li nastavak rada čekićem, unatoč mogućnosti uporabe drugog sredstva rada, okolnost relevantnu za ocjenu postupanja samog tužitelja. Vještak izričito navodi kako na temelju stanja spisa nije moguće utvrditi je li se eventualna neispravnost čekića mogla utvrditi vizualnim pregledom, pa nije moguće utvrditi da je poslodavac znao ili mogao znati za eventualni nedostatak sredstva rada niti da je isti bio uočljiv redovitim pregledom ili nadzorom. Sama činjenica da je tijekom rada došlo do odlamanja dijela čekića ne predstavlja automatski i odgovornost poslodavca. Za postojanje odgovornosti poslodavca potrebno je utvrditi postojanje pravno relevantne uzročne veze između eventualnog propusta poslodavca i nastanka štetnog događaja, a upravo te okolnosti u ovom postupku nisu razjašnjene na način koji bi omogućio siguran i nedvojben zaključak o odgovornosti tuženika. Iz provedenih dokaza proizlaze okolnosti koje upućuju na postojanje doprinosa samog tužitelja nastanku štetnog događaja. Tuženik ističe da je tijekom postupka dokazano kako je provodio mjere zaštite na radu, imao izrađenu procjenu rizika, osigurao zaštitnu opremu, proveo osposobljavanje radnika za rad na siguran način te da je tužitelj bio osposobljen i zdravstveno sposoban za poslove koje je obavljao. Opseg i težina ozljede relevantni su za eventualnu visinu naknade tek ukoliko je prethodno na siguran način utvrđena odgovornost tuženika, što je u ovom postupku i dalje sporno. U odnosu na visinu zahtjeva, tuženik smatra da tužitelj pojedine vidove neimovinske štete prikazuje previsoko, paušalno i bez dovoljno individualizacije u odnosu na konkretne okolnosti ovog postupka. U odnosu na dio podneska kojim tužitelj detaljno obrazlaže pojedine vidove neimovinske štete, tuženik ističe da se izneseni navodi velikim dijelom temelje na subjektivnoj interpretaciji posljedica ozljede te na paušalnom povezivanju medicinskog nalaza s navodno uobičajenim iznosima iz sudske prakse, bez konkretne usporedbe s okolnostima ovog predmeta. Tužitelj tako za fizičke bolove navodi da bi mu mogla pripasti naknada u iznosu od 2.500,00 EUR, pri čemu se poziva na trajanje i intenzitet bolova utvrđen medicinskim vještačenjem. Međutim, iz samog nalaza proizlazi da su bolovi jakog intenziteta trajali četiri dana, srednjeg intenziteta osam dana, dok su bolovi manjeg intenziteta bili vremenski ograničeni. Slijedom toga, tuženik smatra da tužitelj prenaglašava značaj i intenzitet

predmetne posljedice u odnosu na objektivno utvrđeno stanje. Jednako tako, tužitelj za strah potražuje iznos od 2.300,00 EUR, pritom osobito naglašavajući strah od mogućeg gubitka vida. Međutim, iz medicinske dokumentacije ne proizlazi da bi kod tužitelja došlo do trajnog gubitka vida niti sljepoće, pa se subjektivni osjećaj straha ne može izdvajati iz objektivno utvrđenog zdravstvenog stanja i stvarnih posljedica ozljede. U odnosu na naruženje, tužitelj navodi da bi mu po toj osnovi mogla pripasti naknada od 6.500,00 EUR, pri čemu se poziva na ožiljak rožnice, neovaskularizaciju i nepravilnost zjenice. Međutim, tuženik ukazuje da se ne radi o naruženju takvog intenziteta i vidljivosti koje bi opravdavalo iznose kakve tužitelj sugerira u podnesku, osobito imajući u vidu da nije riječ o teškom deformitetu lica niti o naruženju koje bi objektivno predstavljalo takav estetski nedostatak koji bi opravdavao iznose kakve tužitelj navodi. Tužitelj nadalje za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti navodi iznos od 11.000,00 EUR, pritom naglašavajući svoju dob i zanimanje mehaničara. Međutim, kod tužitelja je utvrđeno trajno smanjenje životne aktivnosti od 8%, pri čemu nije utvrđena nesposobnost za rad niti potpuni funkcionalni gubitak vida. Iz provedenih dokaza proizlazi da tužitelj i nadalje obavlja svakodnevne aktivnosti i radi, zbog čega tuženik smatra da tužitelj posljedice ozljede prikazuje težima nego što to proizlazi iz objektivno utvrđenog zdravstvenog stanja. U odnosu na navode tužitelja o navodno uobičajenim iznosima naknade u rasponu od 20.000,00 EUR do 25.000,00 EUR za slične ozljede, valja istaknuti da tužitelj ne navodi nijednu konkretnu usporedivu sudsku odluku niti obrazlaže po čemu bi okolnosti tih predmeta bile usporedive s okolnostima ovog postupka. Stoga tuženik smatra da su takvi navodi paušalni i usmjereni prije svega na stvaranje dojma o navodno prenisko postavljenom tužbenom zahtjevu. Pritom je značajno i da tužitelj, unatoč tvrdnjama da bi mu prema sudskoj praksi pripadala znatno viša naknada, nije povisio tužbeni zahtjev, već ostaje kod ranije postavljenog zahtjeva. U odnosu na zahtjev s osnova tuđe pomoći i njege, tuženik ukazuje da se radi o pomoći članova obitelji u relativno ograničenom vremenskom razdoblju, pri čemu nisu dokazani stvarni izdaci niti troškovi, dok iz samog medicinskog nalaza proizlazi da se radilo o vremenski ograničenom opsegu pomoći nakon ozljede.

3. Tužitelj je u podnesku od 8. veljače 2023. odnosno na ročištu 7. ožujka 2023., predložio donošenje presude zbog ogluhe, a koji prijedlog je ovaj sud odbio rješenjem na raspravnom zapisniku 7. ožujka 2023., budući nisu ispunjene sve pretpostavke iz članka 331.b Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. – dalje u tekstu: ZPP).

3.1. Naime, da bi se donijela presuda zbog ogluhe nužno je sukladno odredbi članka 331.b ZPP-a da su tužba i poziv za davanje odgovora na tužbu uredno dostavljeni tuženiku, da osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, da činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev nisu u suprotnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio ili s činjenicama koje su općepoznate te da ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tuženika spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu.

3.2. U konkretnom slučaju nije sporno da je tužba dostavljena tuženiku na odgovor 30. prosinca 2021. te da u roku od 15 dana nije dostavio pismeni odgovor na tužbu. Isto tako nije sporno da ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih bi proizlazilo da su

tuženika spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu. Međutim, sporno je da li osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi. Slijedom iznijetog, proizlazi da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 331.b stavka 1. točka 2. ZPP-a.

4. U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, ovaj sud je pročitao medicinsku dokumentaciju (stranica 5-23, 35-47 spisa), Zapisnik Državnog inspektorata, Područnog ureda Osijek, Klasa: 116-02/20-45/19, Urbroj: 443-02-01-10/1-20-3 od 14. rujna 2020. (stranica 25-26 spisa), Zapisnik Državnog inspektorata, Područnog ureda Osijek, Klasa: UP/I-116-02/20-45, Urbroj: 443-02-01-10/1-20-4 od 17. rujna 2020. (stranica 27-31 spisa), spis Državnog inspektorata, klasa: UP/I-116-02/20-45/12 (stranica 65-89 spisa), potvrdu o osposobljavanju i provjeri znanja radnika za rad na siguran način od 13. srpnja 2020. (stranica 93 spisa), zapisnik o ocjeni osposobljenosti radnika za rad na siguran način od 13. srpnja 2020. (stranica 94-102 spisa), Uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti radnika od 24. lipnja 2020. (stranica 103 spisa), Ugovor o radu od 25. ožujka 2020. (stranica 118-120 spisa), Anex 1 Ugovora o radu od 30. studenoga 2020. (stranica 121 spisa), iskaz svjedoka Krunoslava Kovačevića (stranica 122-123 spisa), iskaz svjedoka Krune Kovačevića (stranica 123-124 spisa), iskaz tužitelja (stranica 125-127 spisa), nalaz i mišljenje sudskog vještaka Sanje Masnec od 16. svibnja 2025. (stranica 141-148 spisa), pisano očitovanje sudskog vještaka Sanje Masnec od 5. rujna 2025. (stranica 162-163 spisa), nalaz i mišljenje sudskog vještaka Dražena Jeđuda od 31. listopada 2025. (stranica 171-176 spisa), pisano očitovanje sudskog vještaka Dražena Jeđuda od 18. siječnja 2026. (stranica 195 spisa), iskaz vještaka Sanje Masnec (stranica 210-212 spisa), iskaz vještaka Dražena Jeđuda (stranica 212-213 spisa), te drugu spisu priležuću dokumentaciju.

4.1. Na ročištu 18. svibnja 2026. tuženik je, a obzirom na pojašnjenje sudskog vještaka u vezi korištenja čekića, odustao od prijedloga da se vještak očituje da li je tužitelj postupao sukladno konkretnim uputama za postavljanje kardanskog vratila. Nadalje tuženik je iznio da ne predlaže provođenje vještačenja na okolnost ispravnosti čekića; ne predlaže dopunsko saslušanje tužitelja odnosno Krune Kovačevića na okolnost vidljivih oštećenja čekića; ne predlaže provođenje psihijatrijskog vještačenja na okolnost straha, odustao je od prijedloga za saslušanjem Danijela Marinovića – Martinovića.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske (bolovi, strah, smanjenje životne aktivnosti, naruženost) i imovinske štete (tuđa pomoć i njega) nastale uslijed pretrpljene ozljede na radu od 31. kolovoza 2020., kojom prilikom je tužitelj teško tjelesno ozlijeđen.

6. Među strankama nije sporno da je tužitelj u vrijeme štetnog događaja bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu mehaničara poljoprivredne mehanizacije.

7. Sporan je nastanak štetnog događaja, odnosno nastanak štetne radnje, kao i odgovornost tuženika s obzirom na prigovor tuženika da je do ozljeđivanja došlo uslijed krajnje nepažnje i isključive krivnje tužitelja, a u tom smislu je sporno je li tuženik kao poslodavac tužitelja odgovoran za naknadu štete tužitelju. Sporno je i da li je zbog štetnog događaja tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i

duševno zdravlje te u kojem opsegu. Sporna je dakle odgovornost, osnov i visina tužbenog zahtjeva.

8. U odnosu na dinamiku nastanka štetnog događaja sud je izveo dokaz saslušanjem tužitelja, saslušani su svjedoci Krunoslav Kovačević i Kruno Kovačević, izvršen je uvid u spis Državnog inspektorata te je provedeno vještačenje po vještaku zaštite na radu Draženu Jeđudu.

8.1. Iz Zapisnika Državnog inspektorata, Područnog ureda Osijek, Klasa: 116-02/20-45/19, Urbroj: 443-02-01-10/1-20-3 od 14. rujna 2020. proizlazi da je tužitelj tom prilikom izjavio da je 31. kolovoza 2020. došao na posao u 14,00 sati kod tuženika u Donjem Miholjcu, Gorica 34, gdje radi kao mehaničar poljoprivredne mehanizacije, da je došao odjeven u radnu odjeću i imao je zaštitne cipele. S njim u smjeni radio je i Kruno Kovačević. Voditelj održavanja, Danijel Martinović, ih je rasporedio na posao montaže kardanskog vratila na adapter silo-kombajna CLAAS. Posao su radili vani na betonskoj pisti na farmi Lila, gdje je kombajn bio parkiran radi popravka. Kardan je dužine oko 400 mm i ima oprugu, koja omogućava spajanje pokretnog dijela adaptera radi pogona u radnom položaju. U trenutku kada su ga stavljali na mjesto, nisu ga mogli ugraditi bez uporabe čekića. Tužitelj je pridržavao kardan i lijevom rukom udarao ga čekićem da „sjedne“ na svoje mjesto. Kruno Kovačević je oko 16:00 sati otišao do službenog vozila po montirač. U jednom trenutku je osjetio bol u desnom oku. Rekao je Kruni „gotovo je“, on se okrenuo i rekao tužitelju da mu curi krv iz donjeg kapka desnog oka. Tužitelj je pretpostavio da mu se zabio odlomljeni komadić čekića u oko. Kruno je odmah nazvao voditelja, te je dogovoreno da se tužitelja odveze u Opću bolnicu Našice. Iz Opće bolnice Našice su ga uputili u KBC Osijek, a iz KBC Osijek je prebačen u Zagreb na KBC Rebro gdje su mu izvadili metalni predmet iz oka. Sada se nalazi na kućnoj njezi. Na upit inspektora izjavio je da je osposobljen za rad na siguran način za poslove koje je izvršavao kao i da je bio na zdravstvenom pregledu u medicine rada za poslove koje je izvršavao.

8.2. Iz Zapisnika Državnog inspektorata, Područnog ureda Osijek, Klasa: UP/I-116-02/20-45, Urbroj: 443-02-01-10/1-20-4 od 17. rujna 2020. o obavljenom inspeksijskom nadzoru proizlazi da je isti sačinjen kod poslodavca Krnjak d.o.o. povodom ozljede radnika Mihaela Crnčana, da je neposredno nadređeni Danijel Martinović dao radni nalog mehaničarima, te da isti nije bio nazočan u vrijeme nastanka događaja. Nadalje je utvrđeno da je radno mjesto „mehaničar poljoprivredne mehanizacije“ radno mjesto s posebnim uvjetima rada prema članku 3. točki 1., 2., 5., 18. Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada („Narodne novine“ broj 5/84.), da su poslovi: popravak i održavanje poljoprivredne mehanizacije u radionici i na terenu, odnosno na drugim farmama i poljoprivrednim površinama poslodavca, defektaža strojeva i opreme; čišćenje radionice i drugi poslovi po nalogu nadređenog, da se za navedene poslove traži stručna osposobljenost i određeno zdravstveno stanje, kao i da je tužitelj bio zdravstveno sposoban za navedene poslove. Tužitelj je bio osposobljen za rad na siguran način. Iz kartona zaduženja osobne zaštitne opreme za tužitelja vidljivo je da je dobio na korištenje radne cipele sa čeličnom kapicom, prsluk, čizme i radnu odjeću u zadnje dvije godine. U vrijeme nastanka ozljede korišten je samo ručni alat-čekić srednje težine sa drvenom drškom. U odnosu na vrijeme, mjesto i radove koji su obavljani u vrijeme ozljeđivanja utvrđeno je da je 31. kolovoza 2020. tužitelj došao na posao u 14,00 sati kod tuženika u Donjem Miholjcu, Gorica 34, gdje radi kao mehaničar poljoprivredne

mehanizacije, da je došao odjeven u radnu odjeću i imao je zaštitne cipele. S njim u smjeni radio je i Kruno Kovačević, mehaničar poljoprivredne mehanizacije. Voditelj održavanja, Danijel Martinović, ih je rasporedio na posao montaže kardanskog vratila na adapter silo-kombajna CLAAS. Posao su radili vani na betonskoj pisti na farmi Lila, gdje je kombajn bio parkiran radi popravka. Kardan je dužine oko 400 mm i ima oprugu, koja omogućava spajanje pokretnog dijela adaptera radi pogona u radnom položaju. Prema izjavama tužitelja i Krune Kovačevića, kada su ga stavljali na mjesto, nisu ga mogli ugraditi bez upotrebe čekića. Tužitelj je pridržavao kardan i lijevom rukom udarao ga čekićem da „sjedne“ na svoje mjesto. Kruno je oko 16:00 sati otišao do službenog vozila po montirač. U vrijeme oko 16:00 sati kada je Kruno Kovačević krenuo po montirač u jednom trenutku je tužitelj osjetio bol u desnom oku. Rekao je Kruni „gotovo je“, on se okrenuo i rekao tužitelju da mu curi krv iz donjeg kapka desnog oka. Tužitelj je pretpostavio da mu se zabio odlomljeni komadić čekića u oko. Kruno je odmah nazvao voditelja, te je dogovoreno da se tužitelja odveze u Opću bolnicu Našice. Iz Opće bolnice Našice su ga uputili u KBC Osijek, a iz KBC Osijek je prebačen u Zagreb na KBC Rebro gdje su mu izvadili metalni predmet iz oka. Sada se nalazi na kućnoj njezi.

8.3. Iz službene zabilješke Državnog inspektorata, Područni ured Osijek od 3. rujna 2020. (stranica 79 spisa), utvrđeno je da je čekić koji je korišten u vrijeme nastanka ozljede na radu odmah pohranjen kod voditelja održavanja mehanizacije - Danijela Martinovića, radi eventualnog vještačenja (jer se još ne zna što je uzrokovalo ozljedu oka Mihaela Crnčana) i potencijalne opasnosti od daljnje uporabe.

8.4. Svjedok Krunoslav Kovačević, državni inspektor, je iskazao da se sjeća da je 2. rujna 2020. došao na lice mjesta tj. na adresu tuženika Gorica 34, da su tada ustvari izvršili rekonstrukciju događaja na način da su postavili kombajn kako je to bilo u trenutku ozljeđivanja. Sve je izvedeno na mjestu ispred radionice. Tada je utvrdio da nije bilo propusta u zaštiti. Mihael je namještao komad stroja pri čemu je koristio čekić, uslijed čega je došlo do odloma dijela čekića koji je udario tužitelja Mihaela u oko. Pretpostavlja da je komad stroja bio tvrdi od čekića jer jedino u takvim situacijama može doći do odlamanja komadića čekića. Koliko ima saznanja u trenutku ozljeđivanja Mihael nije koristio zaštitne naočale. Nigdje nije propisano da u obavljanju takvih poslova mora koristiti zaštitne naočale. Načelno postoji pravilnik koji propisuje korištenje osobnih zaštitnih sredstava u slučaju ukoliko postoji opasnost, npr. kod brušenja, rada s fleksericom, u kojim slučajevima postoji mogućnost frcanja iskri, čestica i slično. Konkretni slučaj, po njegovom mišljenju, ne bi zahtijevao nošenje zaštitnih naočala jer se radi o jednom izvanrednom neuobičajenom, rubnom događaju.

Na upit punom. tuženika odgovorio je da su prilikom rekonstrukcije 2. rujna 2020. fotografirali lice mjesta, čak je izuzet i čekić koji i dan danas postoji negdje u sjedištu tuženika. Sjeća se da je trebalo montirati kardan koji vuče karoseriju i heder (uvlakač). Kardan nije htio sjesti u ležište, a što je izjavio Kruno Kovačević, pa su si pomogli čekićem ne bi li ga ugurali u ležište. Misli da se u ovom slučaju ne bi mogao koristiti montirač, radi se o poluzi koja služi da nešto uguramo ali samo ukoliko postoji oslonac. Ne zna da li je u konkretnom slučaju postojao takav oslonac da bi se mogao koristiti montirač. Pretpostavlja da postoji i drugi način na koji se mogao ugraditi kardan.

8.5. Svjedok Kruno Kovačević je iskazao da su tog dana Mihael i on išli na intervenciju, tj. ugraditi kardansko vratilo. Prilikom montaže Mihael se koristio čekićem, došlo je do odlamanja dijela čekića koji je završio u Mihaelovom oku. Mihael je pokušao ugraditi kardan čekićem, lupio je dva puta na što je on (svjedok) otišao po montirač, a za to vrijeme je došlo do odlamanja čekića. Kardan se mogao ugraditi i montiračem koji se nalazio u autu koji je bio udaljen 3 do 4 metra od adaptera silo kombajna. Ne zna zašto Mihael nije koristio montirač. Ovaj njegov postupak je bio ishitren, obzirom je prethodno pokušao s čekićem. Na kraju su ugradnju kardana izvršili s montiračem. Nisu imali osigurane zaštitne naočale od strane poslodavca. Ranije nisu imali takovih situacija. Nikoga drugoga nije bilo s njima, a kome su se mogli eventualno obratiti. Opisani radni zadatak je ulazio u njegov i Mihaelov opis radnih zadataka.

Na upit punom. tužitelja odgovorio je da su to što su trebali ugraditi mogli ugraditi i bez čekića. Nakon što mu je od strane suda dan na uvid zapisnik od 2. rujna 2020. stranica 4 (list spisa 83) odgovorio je da je potpis na istome njegov. Kad ga se suočava s dijelom iskaza "kada smo ga stavljali na mjesto, nismo ga mogli ugraditi bez upotrebe čekića", odgovorio je da se ne sjeća zašto je tako iskazao. Naime, nakon što se vratio na mjesto događaja on sam je u roku od tri minute ugradio kardan s montiračem, to je učinio taj isti dan kada je Mihael ozlijeđen i to nakon što je Mihaela odvezao u bolnicu, najprije u Našice, potom u Osijek.

Na upit punom. tuženika: „Da li dio iskaza koji je dao na zapisnik Državnog inspektorata od 2. rujna 2020., a koji glasi: "ja sam se vratio na posao i namjestio kardan" odgovara onome što je naprijed iznio? naveo je da, da. Mihael i on su dobili zadatak od Danijela Martinovića koji je bio mehanizator kod tuženika, da odu na to i to mjesto i ugrade kardan. Pri tome im nije rekao na koji način to moraju izvesti, naime njihova struka je takva da oni sami moraju procijeniti na koji način će obaviti taj posao. Nakon dobivenog zadatka su uzeli sav potreban alat koji su s obzirom na iskustvo, vođeni svojom tehnikom rada smatrali da bi im bio potreban da obave taj zadatak. Mihael i on nisu raspravljali o načinu ugradnje kardana. Koliko se sjeća kardansko vratilo nije ulazilo u osovinu i Mihael je to pokušao riješiti na način da je udario čekićem po kardanskom vratilu, misli dva, tri puta, nakon čega mu je on rekao da pričekaj da će pokušati sa montiračem koji se nalazio u vozilu. On je nakon toga lupio i tada je došlo do ozljeđivanja, nije ga pričekao. Alat koji su uzeli sa sobom imali su u kutiji koja se nalazila u autu. Kad su krenuli ugrađivati kardan iz auta su uzeli kardan i čekić, čekić iz razloga što su znali da sama ugradnja kardana neće biti jednostavna i da će se najlakše pomoći čekićem. Nisu odmah uzeli montirač iz vozila jer je uobičajena praksa kod postavljanja kardana bila da samo postavljanje neće ići lagano i da uvijek treba lagano lupiti da to sjedne jer to nije moguće rukom. Prije nego što se tužitelj ozlijedio otišao je po montirač. Zaštitne naočale u trgovačkom društvu Krnjak d.o.o. postoje, iste se zajedno sa svom zaštitnom opremom koja je potrebna radi obavljanja poslova na siguran način, nalaze u uredu poslovođe. Zaštitne naočale su koristili prilikom rezanja, brušenja, ali ne i prilikom udaranja čekićem. U situaciji, da je on (svjedok) postavljao kardansko vratilo, da bi vjerojatno postupio na isti način kao i Mihael. Mihael i on nisu nakon Mihaelovog ozljeđivanja razgovarali, zašto ga nije poslušao i pričekao da donese montirač. Nakon Mihaelovog ozljeđivanja on je sam izvršio montažu kardana u roku 3 maksimalno 5 minuta koristeći montirač koji ustvari predstavlja polugu, željeznu šipku blago zavinutu na kraju. Montiranje je izvršio na način da je stavio kardan u jednu stranu, a u suprotnu stranu pomoću montirača ubacio kardan u ležište. Kardanom je trebao povezati dva dijela s time da je kardan sjeo u jedan dio a drugi dio je bio problematičan.

8.6. Tužitelj Mihael Crnčan je iskazao da je Danijel Marinović Kruni Kovačeviću i njemu dao zadatak da je heder na kombajnu stao i da treba montirati vratilo (kardan). Kombajn se nalazio u krugu tvrtke – upravnoj zgradi. Kruno i on su došli do kombajna dostavnim vozilom caddyjem budući se upravna zgrada tvrtke u Lili nalazi na udaljenosti od 20 km. Nakon toga su kombajn koji se nalazio na zemljanom tlu prevezli na betonski pod, a kako bi lakše izveli montažu kardana. Najprije su morali sklopiti heder da bi došli do mjesta gdje se ugrađuje kardan. Potom su otišli u caddy i uzeli ono što su smatrali da će im biti potrebno kod montaže kardana, uzeli su čekić, kardan i ključeve za odvijanje matica. Čekić su uzeli iz razloga što su kod ranijih montaža kardana često koristili čekić, naime, mjesto gdje je trebao sjesti kardan je znalo biti hrđavo pa je nekad kardan znao sjesti bez problema, a nekada ga je trebalo lupiti da bi sjeo u ležište. U konkretnom slučaju radilo se o kardanu koji se razlikovao od drugih kardana koje su do tada ugrađivali koji su bili standardni kod kojih se kardan umetao u rupu. Konkretni kardan nije bio standardni već je imao spojke tj. tri utora i kad je došlo do problema prilikom ugradnje on nije čekićem udarao po tim utorima jer su isti bili nazubljeni i bojao se da se ne odlome, već je udarao u središnji dio. Udario je dva puta po središnjem dijelu, nakon čega je Kruno vidio da na taj način neće riješiti problem, digao se, time da mu nije rekao kuda ide, on je tada još dva puta udario i došlo je do loma dijela čekića koji mu je odletio u oko. Ta četiri udarca čekićem obavio je u 5 maksimalno 6 sekundi. Kruno se samoinicijativno digao, nije mu prije toga rekao da pričekaj. Vjerojatno je on na mjestu gdje se tada nalazio, tj. između kotača i hedera vidio gdje je problem pa je zaključio da se to moglo riješiti na drugačiji način. U trenutku kad je došlo do njegovog ozljeđivanja Kruno je išao prema caddyju. Imali su osigurane zaštitne naočale koje su se nalazile u radionici kod poslovođe i koristili su ih prije svega za rad s fleksericom, kod plinskih agregata, nisu ih koristili prilikom rada sa čekićem.

Na upit suda odgovorio je da su čekić često koristili kod poslova montiranja ali i izvlačenja kardana i to je njihov tadašnji poslovođa Danijel znao. Nitko im nije rekao da prilikom korištenja čekićem moraju imati zaštitne naočale do tog trenutka, nakon tog njegovog ozljeđivanja, on je sam radi svoje zaštite nosio zaštitne naočale. Tjedan dana je bio smješten u bolnici u Osijeku gdje su ga pripremali za operaciju koja je bila izvedena u Zagrebu gdje je proveo četiri dana. 12 do 13 dana nakon ozljeđivanja došao je iz bolnice. Misli da mu je bolovanje završilo negdje 12. ili 13. listopada ili studenoga, ne zna točno. Nakon završetka bolovanja vratio se na posao gdje mu je dan radni zadatak da obavi nešto u polju što je rezultiralo upalom oka nakon čega je ponovno završio na bolovanju 40-ak dana.

Na upit punom. tužitelja odgovorio je da je u srpnju 2021. išao na daljnje liječenje u kliniku Svjetlost u Zagrebu budući mu je vid bio jako slab, vidio je samo siluete. Tada mu je u klinici Svjetlost izvršen laserski zahvat skidanja dioptrije. Desno oko koje mu je bilo ozljeđeno, mu je oštećeno i lagano ide prema dolje za razliku od zdravog lijevog. Sada na desnom oku ima dioptriju 0,75, odnosno na istu mu je smanjena nakon laserskog zahvata. Prije ozljeđivanja nije imao dioptriju, imao je savršen vid. Nakon ozljeđivanja smanjila mu se kvaliteta života, naime, često dobije upale oka. Prije je puno radio u vrtu, na poljoprivredi, sad mora paziti jer ukoliko miuu oko uđe prašina osjeti nadražaj. Također nema niti djevojku. Upala oka je ponekad i bolna, time da bol nije konstantna već se javlja na trenutke. U trenutku ozljeđivanja ga je bilo strah obzirom na to gdje se ozljeda dogodila. Dolaskom u bolnicu u Našice rečeno mu je da nema tu što tražiti i da se spremi za bolnicu u Osijeku a potom i dalje.

Na upit punom. tuženika odgovorio je da je nakon događaja od Krune tražio da ga vozi u najbližu bolnicu, nije rekao da ga vozi u Osijek. Prije tog događaja negdje u svibnju 2020. upala mu je špena u oko i to kod istog poslodavca, na način da je prolazio pored radnika koji je nešto brusio. Ta špena mu nije ušla u oko nego negdje na kapak, otišao je na hitnu u Osijeku gdje su mu špenu izvadili i nije u vezi toga liječen, ne zna o kojem je oku bilo riječ. Onog dana kada je došlo do ozljeđivanja nisu ni Kruno ni on nosili zaštitne naočale, naime, tada se za rukovanje čekića nisu koristili naočalama. Nisu imali svaki svoje zaštitne naočale već su postojale dvoje troje naočale koje su bile zajedničke i koje su se nalazile kod poslovođe. Zaštitne naočale su mogli uzeti ukoliko su željeli. Nije rekao poslovođi Danijelu da kod montiranja kardana koristi čekić, pretpostavlja da je on to znao jer je čekić bio osnovni alat pri montaži kardana. Nigdje nije propisano da se prilikom montiranja kardana koristi čekić. Prilikom odlaska na teren tog dana uzeli su i montirač kao dodatni alat koji bi im mogao koristiti. Montirač je češće koristio kod izvlačenja kardana. Kod montiranja kardana češće je koristio čekić. Na pitanje: "Zašto nije reagirao na iskaz svjedoka Krune Kovačevića u dijelu kada mu je rekao da pričekaj, a obzirom je ranije iznio da mu nije ništa rekao?", odgovorio je da ga je sud dva puta upozorio da šuti pa se bojao reagirati. Ujedno navodi kako je danas prvi puta na sudu pa ne zna što smije a što ne. Kad je rekao Kruni "gotovo je", pod time je mislio da je gotovo sa poslom. Kad se Kruno digao nije znao kuda ide, nije mu rekao, vidio je da je krenuo prema caddyju. On je dva puta lupio i vidio da ne ide i potom još dva puta i ustvari mislio je stati, ne nastaviti s lupanjem, jer je vidio da to ne pomaže. Ta druga dva puta su trebala biti posljednji njegovi udarci i upravo tada je došlo do njegovog ozljeđivanja. Naime, i ranije kod takvog posla ukoliko s pokazalo da udaranje čekićem ne pomaže, tada je znao stati, nastojati vidjeti u čemu je problem, očistiti mjesto, i pogledati da li negdje zapinje dio koji montiraju, da li je oštećen vrh osovine. Kod kuće radi na poljoprivredi, ima puno strojeva pa i montira kardan na te strojeve, time da nikada ne koristi niti čekić niti montirač jer kardan montira često, pa montiranje ide lagano. Kardan koji je predmetnog dana montirao za poslodavca se montira samo kod popravaka i tada je to montiranje otežano zbog hrđe i kiseline.

Do unazad 2,5 godine živio je s roditeljima i bratom na adresi B. Radića 153 i pomagao im na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, nakon preseljenja pomaže im puno manje jer ima svoj posao i nema vremena. Pomaže na način da ore ako treba i tada vozi traktor sa klimom.

8.7. Na okolnost provedenih mjera zaštite na radu kod tuženika, predstavlja li radno mjesto mehaničara poljoprivredne mehanizacije radno mjesto s posebnim uvjetima rada, je li tužitelj osposobljen za rad na siguran način za obavljanje poslova mehaničara poljoprivredne mehanizacije, sve sukladno Zakonu o zaštiti na radu, Pravilniku o zaštiti na radu i drugim pozitivnim propisima koji su bili u primjeni u vrijeme kada je tužitelj ozlijeđen 31. kolovoza 2020., je li tužitelj posao ugradnje kardana obavljao na propisan način te na okolnost je li tužitelj zadužio svu potrebnu zaštitnu opremu, provedeno je vještačenje po vještaku zaštite na radu Draženu Jeđudu iz Osijeka. Iz zaključka sudskog vještaka od 31. listopada 2025. proizlazi:

- da je u trenutku događaja tužitelj montirao kardan na kombajn pri čemu je isti udarao čekićem, te se odlomio komad čekića koji ga je udario u oko i ozlijedio ga,
- da je u trenutku događaja tužitelj radio poslove koje je ugovorio ugovorom o radu,
- da je u trenutku događaja tužitelj radio poslove s posebnim uvjetima rada za koje je ispunjavao propisane uvjete,

- da je tužitelj bio osposobljen za rad na siguran način za poslove koje je radio u trenutku događaja,
- da u trenutku događaja radna oprema čekić nije bila ispravna, jer se prilikom rada odlomio komad koji je ozlijedio tužitelja,
- da poslodavac nije osigurao da radna oprema čekić bude ispravna i da ne ugrožava sigurnost i zdravlje radnika čime je postupio protivno članku 4. stavku 1. Pravilnika o zaštiti na radu pri uporabi radne opreme,
- da je poslodavac bio obvezan isključiti iz uporabe neispravnu radnu opremu čekić temeljem članka 41. stavka 4. Zakona o zaštiti na radu,
- da je u trenutku događaja radna oprema čekić bila ispravna do ozljede tužitelja ne bi došlo,
- da se okolnost što radna oprema čekić nije bila ispravna može dovesti u tehničku uzročno-posljedičnu vezu sa ozljeđivanjem tužitelja,
- da je za poslove koje je radio, tužitelj imao na raspolaganju potrebnu osobnu zaštitnu opremu,
- da, obzirom na posao koji je radio, tužitelj nije morao koristiti zaštitne naočale, jer kod udaranja ispravnog čekića o kardan se ne pojavljuju sitne čestice koje mogu upasti u oko radnika i ozlijediti ga,
- da je za provođenje mjera zaštite na radu bio odgovoran poslodavac temeljem članka 17. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu.

8.7.1. Tuženik je u podnesku od 10. prosinca 2025. iznio primjedbe na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Dražena Jeđuda, navodeći da su u određenim segmentima nalaza ostale su nejasnoće, osobito u pogledu: propisanog i stručnog postupka montaže kardanskog vratila te odgovarajućeg sredstva rada; obveza radnika prema članku 68. i 77. Zakona o zaštiti na radu; tehničkog stanja čekića prije uporabe i vremena nastanka eventualne neispravnosti; mogućnosti poslodavca da sazna ili objektivno može saznati za eventualnu neispravnost sredstva rada, uzročne veze između načina uporabe alata i nastanka ozljede. Iz nalaza proizlazi da se ugradnja kardanskog vratila uobičajeno izvodi montiračem. U konkretnom slučaju radnik je koristio čekić. Za pravilnu primjenu članka 4. stavka 1. Pravilnika o zaštiti na radu pri uporabi radne opreme, kojim je propisana obveza poslodavca da osigura prikladnu i ispravnu radnu opremu, potrebno je razjasniti: je li montirač tehnički i profesionalno propisano sredstvo rada za montažu kardana; predstavlja li uporaba čekića odstupanje od pravilnog postupka rada; može li izbor neprikladnog alata povećati rizik ozljede, bez obzira na ispravnost alata. Jer, ako je montirač bio propisano i osigurano sredstvo rada, a radnik ga nije koristio, takvo odstupanje ulazi u sferu njegove odgovornosti prema članku 68. ZZR-a. Zakon propisuje da je radnik dužan prije početka rada pregledati sredstva rada i poslodavca obavijestiti o nedostacima - članak 68. stavak 2. točka 1. ZZR. Iz nalaza nije razvidno: je li radnik izvršio pregled čekića prije uporabe; bi li eventualna neispravnost bila vidljiva tijekom takvog pregleda; je li radnik prijavio ikakav nedostatak poslodavcu. Ovo je odlučna činjenica jer ispunjenje obveza radnika prema članku 68. i 77. ZZR-a direktno utječe na ocjenu može li se poslodavcu pripisati odgovornost. Radnik je dužan sredstvo rada koristiti pravilno i sukladno osposobljenosti - članak 68. stavak 2. točka 2. ZZR. Iz nalaza proizlazi da je radnik: koristio čekić umjesto montirača, udario čekićem po kardanu, navodno udario rubom glave čekića. Potrebno je stručno razjasniti: predstavlja li udaranje rubom čekića nepravilnu uporabu alata; može li takva uporaba povećati rizik od odlamanja metalnog dijela, je li radnik bio osposobljen za pravilnu uporabu ručnih alata. Iz nalaza proizlazi da radnik nije koristio zaštitne naočale, iako

su bile dostupne - članak 68. stavak 2. točka 3. ZZR-a. Radi pravilne ocjene potrebno je pojasniti: je li kod rada „metal o metal“ obvezna zaštita očiju, bi li korištenje zaštitnih naočala moglo spriječiti nastanak ozljede. U nalazu se navodi da čekić „nije bio ispravan“, no nalaz ne sadrži: opis konkretne neispravnosti; utvrđenje je li oštećenje bilo vidljivo prije uporabe; utvrđenje može li način uporabe (kut, sila, rubni udarac) dovesti do odlamanja dijela alata, tehničku analizu loma ili materijala; vrijeme nastanka eventualne neispravnosti. Radi pravilne primjene članka 4. Pravilnika i članka 41. ZZR-a, ove okolnosti je potrebno precizno pojasniti. Obzirom na usklađenost postupanja poslodavca s propisima, nužno je razjasniti: je li poslodavac mogao imati saznanja o bilo kakvoj neispravnosti čekića, je li radnik ispunio obvezu pregleda i prijave, je li radnik odstupio od propisanog postupka rada. Bez ovih utvrđenja nije moguće primijeniti članak 15. ZZR-a o odgovornosti poslodavca.

8.7.2. U podnesku od 18. siječnja 2026. sudski vještak Dražen Jeđud se očitovao na primjedbe tuženika iz podnesak od 10. prosinca 2025. te je iznio da sa stajališta zaštite na radu nije propisano koju radnu opremu radnik treba koristiti prilikom montaže kardana. Čekić je radna oprema koja se često koristi kod poslova montaže i demontaže dijelova i sklopova, te se njegovo korištenje u konkretnom slučaju ne može smatrati protivno pravilima zaštite na radu. Do ozljeđivanja tužitelja nije došlo zato što je tužitelj koristio čekić, već zato što čekić nije bio ispravan. Na temelju stanja spisa nije moguće utvrditi je li se neispravnost čekića mogla utvrditi vizualnim pregledom. Ukoliko su postojale vanjske pukotine/oštećenja to je bilo moguće utvrditi, a ukoliko su postojala unutarnja oštećenja materijala to ne bi bilo vidljivo. Iz dokumentacije koja prileži spisu se ne može utvrditi da bi tužitelj koristio čekić protivno pravilima struke. U konkretnom slučaju tužitelj nije morao koristiti zaštitne naočale, jer kod upotrebe ispravnog čekića se ne oslobađaju metalne čestice ili sitni komadi koji mogu upasti u oko radnika i ozlijediti ga.

8.7.3. U podnesku od 18. ožujka 2026. tuženik navodi da sudski vještak Dražen Jeđud u podnesku od 18. siječnja 2026. nije otklonio istaknute nejasnoće. Vještak navodi da uporaba čekića nije protivna pravilima zaštite na radu, međutim ne daje odgovor na pitanje je li za konkretnu radnju postojao prikladniji alat, utječe li izbor alata na povećanje rizika, predstavlja li konkretan način rada siguran postupak. Zaključak vještaka da je uzrok ozljede neispravnost čekića ostaje neobrazložen jer nije utvrđena priroda neispravnosti, nije utvrđeno vrijeme njenog nastanka, nije provedena tehnička analiza uzroka loma, nije razmotrena mogućnost da je način uporabe doveo do oštećenja. Vještak izričito navodi da nije moguće utvrditi je li se neispravnost mogla uočiti vizualnim pregledom. Time se potvrđuje da nije moguće utvrditi da je poslodavac mogao ili morao znati za eventualni nedostatak, niti da je isti bio otklonjiv redovitim nadzorom. Vještak se ne očituje o pravilnosti tehnike rada, načinu udarca, mogućem utjecaju radnika na nastanak ozljede. Time ostaje neodgovoreno pitanje doprinosa tužitelja. Vještak zaključuje da zaštitne naočale nisu bile potrebne, no ne analizira stvarni rizik rada metal o metal, bi li zaštitna oprema spriječila ili ublažila ozljedu. Dopuna nalaza i mišljenja ne razjašnjava ključne tehničke okolnosti, ne omogućuje utvrđenje uzročne veze, ne daje osnovu za primjenu članka 15. Zakona o zaštiti na radu.

8.7.4. Na ročištu 18. svibnja 2026. sudski vještak Dražen Jeđud je iskazao da ostaje kod nalaza i mišljenja danog od 31. listopada 2025. te očitovanja od 18. siječnja 2026.

Na upit punom. tuženika iznosi da mu nije poznato da li za predmetni model i tip kombajna postoje tehničke upute o načinu demontaže i montaže kardanskog vratila. Općenito može reći da čekić spada u ručni alat koji se koristi kod različitih radova, pa je njegova upotreba moguća i kod obavljanja poslova demontaže i montaže kardanskog vratila. Iz dokumentacije koja prileži spisu se ne može utvrditi proizvođač, model i tip kardanskog vratila kojeg je tužitelj u trenutku događaja postavljao na predmetni kombajn. Stoga se ne može očitovati na okolnost da li postoje pisane upute za montažu konkretnog kardanskog vratila. Općenito može reći da upotreba montirača (pajsera) i upotreba čekića mogu biti jednako opasni, ukoliko se isti ne koriste na pravilan način. Tako npr. prilikom upotrebe montirača može doći do različitih ozljeda prvenstveno na rukama radnika. U tehničkoj literaturi nigdje nije navedeno kada se čekić smije koristiti a kada ne smije. Čekić kao osnovni ručni alat se vrlo često koristi kod različitih vrsta radova, pa tako i kod poslova u automehaničarskoj struci. Ručni alat se u pravilu koristi kada određene poslove nije moguće obaviti snagom čovjeka. Tako npr. kod dijelova koji su duže korišteni u kontaktu sa drugim dijelovima stroja pri čemu je moguće došlo do korodiranja, te su mogući dijelovi međusobno zapekli postoji mogućnost da demontažu i ponovnu montažu dijelova nije moguće provesti bez upotrebe određenog prikladnog ručnog alata u koji spada i čekić.

Na upit suda odgovorio je da nije obvezno nošenje zaštitnih naočala prilikom rukovanja čekićem. Prilikom rukovanja čekićem ne pojavljuju se sitne čestice metala koje mogu upasti u oko.

Punom. tuženika je predložio da se vještak očituje da li je tužitelj postupao sukladno konkretnim uputama za postavljanje kardanskog vratila, a koje upute se nalaze kod tuženika. Na to je sudski vještak iskazao da mu nije poznato kakve su propisane upute proizvođača o načinu montaže kardanskog vratila. Neovisno o uputama proizvođača mišljenja je da do loma metalnog dijela čekića nije došlo zato što je isti korišten prilikom montaže kardanskog vratila već je došlo iz razloga što čekić nije bio ispravan. Da je u trenutku događaja čekić bio ispravan do loma istog ne bi došlo niti u slučaju da je tužitelj koristio čekić prilikom montaže, a da u uputi proizvođača nije navedena upotreba čekića.

8.7.5. Na ovako iznijeti nalaz i mišljenje sudskog vještaka Dražena Jeđuda stranke nisu imale primjedbi, štoviše tuženik je iznio da nema daljnjih pitanja budući da je vještak na ročištu otklonilo sve primjedbe dane na nalaz i mišljenje, a dane od strane tuženika.

8.7.6. Sud je ocijenio nalaz i mišljenje sudskog vještaka vjerodostojnim i stručnim, zaključci vještaka iz mišljenja temelje se na utvrđenjima koja proizlaze iz nalaza vještaka, a vještak je u dopuni nalaza i mišljenja odnosno na ročištu 18. svibnja 2026., otklonio sve primjedbe tuženika.

8.8. Cijeneći izvedene dokaze ovaj sud je utvrdio da se štetni događaj odvio na način su tužitelj i Krno Kovačević od poslovođe Danijela Martinovića dobili radni zadatak montaže kardanskog vratila na kombajn. Pri tome im Danijel Marinović nije rekao na koji način trebaju izvesti dobiveni radni zadatak, odnosno nije im dao upute o tome kako treba montirati kardansko vratilo, time da isti nije bio prisutan niti u trenutku montaže. Iz iskaza tužitelja i Krne Kovačevića proizlazi da su znali kako je trebalo postaviti kardansko vratilo, pa su tako najprije sklopili heder da bi došli do mjesta za ugradnju, a potom su postavili kardansko vratilo na mjesto odnosno

osovinu /ležište na kombajnu, gdje je isti trebao "sjesti". Međutim, prilikom naližeganja kardanskog vratila na osovину/ležište na kombajnu je došlo do problema jer kardansko vratilo nije uleglo u osovину/ležište na kombajnu to se tužitelj poslužio čekićem na način da je lijevom rukom udario par puta po kardanu da sjedne na svoje mjesto i tom prilikom je došlo do loma čekića te je odlomljeni dio čekića koji je udario tužitelja u oko. Tužitelj i Kruno Kovačević su uobičajeno obavljali poslove montaže kardana i pri tome su se znali služiti čekićem i monitračem, ovisno kako su procijenili koji od tih alata im je prikladniji. Npr. čekić su koristili kad bi uslijed hrđanja bilo potrebno udariti po kardanu da bi se lakše namjestio. Tako su i u konkretnom slučaju od alata imali na raspolaganju i čekić i montirač, time da su ocijenili da bi ima čekić bio prikladniji, za razliku od montirača, pa je tužitelj uporabom čekića lupao po kardanskom vratilu kako bi isto sjelo, jer to nije mogao rukom.

8.8.1. Iako je Kruno Kovačević u početnom dijelu iskaza rekao da bi on koristio montirač kod ugradnje, time da ne zna zašto je Mihael koristio čekić, on ja kasnije odgovorio da bi da je on postavljao kardansko vjerojatno postupio kao i Mihael. Jednako tako i svjedok Krunoslav Kovačević je iznio da misli da se u konkretnom slučaju ne bi mogao koristiti montirač, dok je vještak Dražen Jeđud iznio da ne postoji propisan način montaže kardana, bilo da se mora koristiti ili čekić ili montirač, već da se isti koristi sukladno tome što bi u bilo prikladno, kao i da sa stajališta zaštite na radu nije propisano koju radnu opremu radnik treba koristiti prilikom montaže kardana. Čekić je radna oprema koja se često koristi kod poslova montaže i demontaže dijelova i sklopova, te se njegovo korištenje u konkretnom slučaju ne može smatrati protivno pravilima zaštite na radu. Dakle, tužitelj je postupao na način koji je bio uobičajen za montiranje kardanskih vratila, obzirom na njegovo dugogodišnje iskustvo u obavljanju tih poslova. Stoga ne stoji tvrdnja tuženika da tužitelj nije posao ugradnje kardana obavljao na pravilan način, budući iz provedenih dokaza ne proizlazi da bi tužitelj postupao protivno načinu ugradnje kardana. Prije svega tuženik nije dokazao da li u slučaju problema sa naližeganjem treba koristiti čekić ili montirač, dok iz provedenih dokaza ne proizlazi da su tužitelj i Kruno Kovačević postupili protivno procedurama za postavljanje kardanskog vratila budući su opisali na koji način se isto mora ugraditi, time da je do problema došlo kada kardansko vratilo nije sjelo u utore, i tad su, da bi namjestili kardansko vratilo, udarili po istom da sjedne u utore, dakle da ga namjeste, a na koji način su i ranije postupali prilikom montiranja kardanskih vratila. Proizlazi da su vrlo dobro znali na koji se način montirati kardansko vratilo, ali da su zbog problema s ulijeganjem kardanskog vratila na ležište, morali posegnuti za, u ovom slučaju čekiće, kao pogodnim alatom da kardansko vratilo sjedne u ležište. Pri tome, je utvrđeno da je tužitelj bio osposobljen za rad na siguran način za poslove mehaničara poljoprivredne mehanizacije, da je u trenutku nastanka štetnog događaja bio zdravstveno sposoban za obavljanje poslova. Nadalje je utvrđeno da je uzrok ozljeđivanja isključivo leži u činjenici što čekić nije bio ispravan, a ne u rukovanju čekićem niti u načinu montiranja kardana. Naime, sudski vještak je jasno i decidirano iznio da je upotreba čekića moguća kod poslova demontaže i montaže kardanskog vratila i da neovisno o uputama nije zabranjeno koristiti čekić kao prikladan alat.

9. Odgovornost tuženika kao poslodavca temelji se na odredbi članka 111. stavka 1. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14., 127/17., 98/19. – dalje u tekstu: ZR) kojim je propisano da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu koju radnik pretrpi na radu ili u svezi s radom po općim propisima obveznog prava.

9.1. Odredbom članka 25. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj: 71/14., 118/14., 154/14., 94/18. i 96/18. – dalje u tekstu: ZZR) propisano je da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Sukladno odredbi stavka 2. istog članka poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu. Drugim riječima, poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu prema načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti). Jedini način da se tuženik oslobodi odgovornosti u ovom slučaju jest ukoliko dokaže da je šteta nastala uslijed nepredvidivih i izvanrednih okolnosti, odnosno više sile, odnosno uslijed namjere ili krajnje nepažnje radnika ili treće osobe, na koje djelovanje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

9.2. Odredbom članka 1067. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. – dalje u tekstu: ZOO) propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

9.3. Ovdje je za napomenuti da budući je članak 25. ZZR-a poseban (specijalan) propis, pravo poslodavca na oslobađanje od objektivne odgovornosti u konkretnom slučaju mora se prvenstveno prosuđivati kroz primjenu tog propisa, a tek podredno, primjenjivati će se odredbe članka 1067. ZOO-a kao opći propis.

10. Tuženik je naveo da je do ozljeđivanja došlo uslijed krajnje nepažnje i isključive krivnje tužitelja jer da isti radnju ugradnje kardana nije obavljao na propisan način, da nije koristio zaštitne naočale, odnosno stavio je prigovor podijeljene odgovornosti.

10.1. ZR, kao ni ZOO ne daju definiciju krajnje, grube nepažnje. Krajnja nepažnja (ili gruba nemarnost) predstavlja postupanje štetnika koji u svom ponašanju ne upotrijebi ni onu pažnju koju bi upotrijebio svaki prosječni čovjek. Krajnja nepažnja radnika se mora dokazati i teret dokaza je na poslodavcu.

10.2. Prema stavu ovoga suda tuženik nije dokazao da je tužitelj isključivo kriv za nastalo ozljeđivanje, budući to tijekom postupka nije dokazao odnosno nije dokazao da bi montiranje kardanskog vratila trebalo obaviti suprotno načinu na koji je to učinio tužitelj, odnosno koji je to propisan način montiranja kardana, kao i u čemu se konkretno sastoji propust tužitelja prilikom montiranja kardanskog vratila. Naime, kako je već utvrđeno tužitelj je znao na koji način se montiraju kardanska vratila, kao i da je montaža kardanskih vratila, uz uporabu čekića, bila uobičajena. Nadalje nije dokazao da je u svom postupanju tužitelj postupao s krajnjom nepažnjom, budući iz iskaza tužitelja proizlazi da nije lupao čekićem po nazubljenim dijelovima, već po središnjem dijelu, upravo kako vi izbjegao eventualno lomljenje utora, dakle u konkretnoj situaciji je postupio kako bi postupio svaki prosječan čovjek.

10.3. Postupanje tužitelja neposredno pred nastanak štetnog događaja ne može se ocijeniti ni rizičnim niti krajnje nesmotrenim, naime, tuženik upire na činjenicu da je

tužitelj prije upotrebe čekića trebao provjeriti ispravnost čekića i prijaviti ju poslodavcu. Tuženik ničim nije dokazao da je tužitelj propustio provjeriti ispravnost čekića, odnosno da je tužitelj prije korištenja čekića mogao utvrditi je li čekić ispravan ili nije, to tim više što se prema mišljenju vještaka može raditi o vanjskim pukotinama /oštećenjima koja je moguće vizualno utvrditi, odnosno ukoliko su postojala unutarnja oštećenja materijala to ne bi bilo vidljivo. Tuženik činjenicu da je tužitelj mogao vidjeti oštećenja na čekiću nije isticao prethodno zaključenju prethodnog postupka, već tek nakon provedenog vještačenja zaštite na radu, time da je na tu okolnost kasnije predložio dopunsko saslušanje tužitelja odnosno vještačenje, od kojih prijedloga je na ročištu 18. svibnja 2026. odustao. Jednako tako tuženik nije dokazao da je tužitelj pogrešno koristio predmetni čekić, na način da bi udarao rubom čekića, umjesto cijelom površinom, pa da bi takav nepravilan način korištenja dovelo do lomljenja čekića i ozljeđivanja tužitelja. Nadalje, tuženik nije dokazao da je tužitelj radi sigurne radnje ugradnje kardanskog vratila trebao koristiti montirač, umjesto čekića. Dakle, tuženik nije dokazao da tužitelj nije pravilno koristio sredstva rada, a u smislu odredbe članka 68. stavka 2. točke 2. ZZP-a.

10.4. Jednako tako ne može se uzeti da tužitelj nije na ispravan način koristio zaštitna sredstva, naime tužitelj za rukovanje i upotrebom čekića nije morao imati zaštitne naočale, niti ih je isti zadužio kod poslodavca, jer kod upotrebe ispravnog čekića se ne oslobađaju metalne čestice ili sitni komadi koji mogu upasti u oko radnika i ozlijediti ga.

10.5. Odredbom članka 41. stavka 3. ZZR-a propisano je da je poslodavac obavezan osigurati da sredstva rada i osobna zaštitna oprema u uporabi budu u svakom trenutku sigurni, održavani, prilagođeni za rad i u ispravnom stanju te da se koriste u skladu s pravilima zaštite na radu, tehničkim propisima i uputama proizvođača tako da u vrijeme rada ne ugrožavaju radnike (stavak 3.), kao i da je poslodavac obavezan isključiti iz uporabe sredstva rada i osobnu zaštitnu opremu na kojoj nastanu promjene zbog kojih postoje rizici za sigurnost i zdravlje radnika (stavak 4.). Obzirom je čekić bio neispravan, proizlazi da tuženik nije isti održavao u ispravnom stanju, i da je upravo neispravnost čekića dovela do ozljeđivanja tužitelja.

10.6. Prema tome u konkretnom slučaju ne proizlazi da bi tužitelj postupao s krajnjom nepažnjom odnosno da bi svojim ponašanjem doprinio nastanku štetnog događaja i nastajanju štete. Prema stavu ovoga suda, do štetnog događaja došlo je isključivo uslijed propusta tuženika da osigura ispravna sredstva rada, jer da je čekić bio ispravan radnjom tužitelja ne bi došlo do lomljenja čekića i ozljeđivanja tužitelja.

11. Radi utvrđenja visine neimovinske i imovinske štete izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po sudskom vještaku Sanji Masnec iz Zagreba iz čijeg nalaza i mišljenja od 16. svibnja 2025. proizlazi da se nakon proučene dostupne medicinske dokumentacije i na temelju izvršenog pregleda tužitelja Mihaela Crnčana, zaključila da je tužitelj kao posljedicu štetnog događaja zadobio: Penetrantnu ranu očne jabučice sa stranim tijelom u staklastom tijelu, Laceraciju spojnice i bjeloočnice desnog oka, Perforaciju rožnice desnog oka, Traumatsku rupturu šarenice, Posttraumatsku prednju sinehiju (sljubljivanje šarenice za endotel rožnice), Traumatsku kataraktu desnog oka, Parcijalno krvarenje u staklastom tijelu, Lacerokontuznu ranu donje vjeđe desnog oka pune debljine. Postoji jasna uzročno-poljedična veza između ozljeđivanja tužitelja u štetnom događaju i gore opisanih

posljedica. Liječenje desnog oka tužitelja s oftalmološkog motrišta uključujući 4 oftalmokirurška zahvata završeno je 21. listopada 2021. Oftalmološki status poslije predmetnog ozljeđivanja je stacionaran. Bol kumulativno jakog intenziteta: 4 dana, srednjeg intenziteta 8 dana, manjeg intenziteta 3 mjeseca. Povremeni manji bolovi u pojačanim naporima. Strah: Tužitelj je pri štetnom događaju trpio kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta. Sekundarni strah jakog intenziteta trpio je 4 dana, srednjeg intenziteta 8 dana, manjeg intenziteta 3 mjeseca. Tuđu pomoć u punom opsegu primio je tijekom bolničkog liječenja. Tuđa nestručna pomoć bila mu je potrebna u opsegu od 3x2 sata tjedno kroz 1 mjesec kumulativno te još jedan mjesec 2x2 sata tjedno (svakodnevni poslovi u kući i oko kuće, u prašini, na visini, odlasci u trgovinu, odlasci liječniku). Naruženje blagog stupnja (ožiljak rožnice desnog oka, neovaskularizacije rožnice desnog oka, nepravilno izvučena zjenica). Ovu sekvelu može Sud direktno procijeniti. Umanjenje životne i radne aktivnosti je trajno u opsegu od 8% (anatomsko-funkcionalna oštećenja desnog oka: ožiljak rožnice desnog oka, neovaskularizacije rožnice desnog oka, nepravilno izvučena zjenica desnog oka uslijed prednje sinehije, pseudofakija desnog oka, laserski pečati mrežnice desnog oka, oštećenje vidne oštrine, svjetloplahost). Nema podataka o ranijim bolestima i ozljedama oka što bi utjecalo na ocjenu trajnih posljedica iz štetnog događaja.

11.1. Tužitelj je u podnesku od 25. lipnja 2025. naveo da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještakinje Sanje Masnec.

11.2. Tuženik u podnesku od 14. srpnja 2025. iznio primjedbe na nalaz i mišljenje sudske vještakinje Sanje Masnec jer da pojedini zaključci ostaju nedovoljno obrazloženi te su u određenim dijelovima formulirani preširoko, subjektivno ili bez jasnog oslonca u medicinskoj metodologiji. Vještakinja navodi da je uslijed ozljede došlo do trajnog umanjenja opće životne i radne sposobnosti u opsegu od 8%. Međutim, iz istog nalaza proizlazi da je vidna oštrina tužitelja na desnom oku, nakon provedene terapije i operativnih zahvata, 0.9 uz korekciju, dok je lijevo oko uredno, s vidnom oštrinom 1.0. Vidna oštrina 0.9 ne predstavlja medicinsku osnovu za proglašenje 8% trajnog invaliditeta, osobito uz sačuvanu binokularnu funkciju vida. Vještakinja nije ponudila nijedno stručno uporište, niti navela referentne tablice ili smjernice na temelju kojih je došla do predmetne postotne procjene, čime je izostala temeljita medicinska i funkcionalna argumentacija. Time je dovedena u pitanje objektivnost i upotrebljivost nalaza za potrebe odlučivanja. Kvalitativna i kvantitativna procjena boli (4 dana jakih, 8 dana srednjih, 3 mjeseca blagih bolova) u cijelosti je preuzeta od tužitelja, bez ikakvog objektivnog kliničkog nalaza, medicinskog dokumenta, analgetskog protokola ili podatka o psihosomatskoj obradi. Izostaje bilo kakva stručna metodologija procjene intenziteta boli, kao i testiranja prema važećim medicinskim skalama. Vještakinja navodi da je tužitelj pretrpio kratkotrajni primarni te produljeni sekundarni strah, i to u kumulativnom trajanju od tri mjeseca. Međutim, ta tvrdnja nije utemeljena na nalazu psihijatra niti na bilo kakvoj psihodijagnostičkoj obradi. Opisuje se intenzitet "jak – srednji – slab" bez ikakvih objektivnih pokazatelja. Takvo opisivanje subjektivnih emocionalnih reakcija nije dovoljno za priznanje pravno relevantne štete, posebno u pogledu neimovinske naknade. Vještakinja navodi da je tužitelju bila potrebna pomoć druge osobe u trajanju od ukupno 4 tjedna (prvi mjesec: 3x2 sata tjedno; drugi mjesec: 2x2 sata tjedno), i to radi obavljanja kućanskih i vanjskih zadataka (prašenje, visina, trgovina, odlasci liječniku). Međutim, iz medicinske dokumentacije ne proizlazi da je tužitelj bio funkcionalno onemogućen u obavljanju osnovnih životnih potreba niti da su mu bile propisane restrikcije koje bi

opravdale takav intenzitet pomoći. Također, vještakinja nije navela na temelju koje metodologije je odredila broj sati i vrstu pomoći, a nije jasno je li i u kojoj mjeri tužitelj zapravo nije mogao sam obavljati navedene radnje. Ne radi se o klasičnoj potrebi za tuđom njegom i pomoći, već o izoliranim praktičnim ograničenjima koja nisu imala karakter dugotrajne funkcionalne nesposobnosti.

11.3. U podnesku od 5. rujna 2025. sudski vještak Sanja Masnec se očitovala na primjedbe tužene iz podneska od 14. srpnja 2025., a u dijelu u kojem tuženik prigovara na proglašenje trajnog invaliditeta 8%, osobito uz sačuvanu binokularnu funkciju vida i vidnu oštrinu 0.9 desnog oka, te navodi da je tužitelj posljedično štetnom događaju zadobio višestruke ozljede desnog oka te anatomska oštećenja kako desnog oka, tako i desne donje vjeđe (Penetrantnu ranu očne jabučice sa stranim tijelom u staklastom tijelu; Laceraciju spojnice i bjeloočnice desnog oka; Perforaciju rožnice desnog oka; Traumatsku rupturu šarenice; Posttraumatsku prednju sinehiju (sljubljivanje šarenice za endotel rožnice); Traumatsku kataraktu desnog oka; Parcijalno krvarenje u staklastom tijelu; Lacerokontuznu ranu donje vjeđe desnog oka pune debljine, a što je u konačnici rezultiralo anatomske - funkcionalnim oštećenjima: ožiljkom rožnice desnog oka, neovaskularizacijama rožnice desnog oka, nepravilno izvučenom zjenicom desnog oka uslijed prednje sinehije, pseudofakijom desnog oka (prisustvo umjetne leće), laserskim pečatima mrežnice desnog oka, oštećenjem vidne oštrine te svjetloplahošću. U ukupnoj ocjeni od 8% sudjeluje pseudofakija, oštećenje vidne oštrine za 1 red i oštećenje zjeničnog otvora na mjestu sinehije što ometa ukupnu fotomotornu i akomodacijsku reakciju zjenice. Ocjenu smanjenja životnih aktivnosti smatra realnom i utemeljenom.

Ocjena bolova donesena je pretežito na temelju podataka iz medicinske dokumentacije, uzimajući u obzir 4 oftalmokirurška zahvata koje je tužitelj prošao u procesu liječenja desnog oka i desne donje vjeđe počevši od 31. kolovoza 2020. do završetka liječenja 21. listopada 2021., dakle godinu dana i nepuna dva mjeseca.

Tužitelj je u štetnom događaju zadobio tešku tjelesnu ozljedu koja je prirodno osnova za strah bez obzira hoće li ostaviti trajne posljedice i hoće li zahtijevati profesionalnu pomoć psihijatra ili ne. U pravilu razlikujemo primarni strah kao afektivni odgovor na neposrednu opasnost. Sekundarni strah pojavljuje se kasnije i znači zabrinutost za ishod liječenja odnosno rezultira iz jednog kompleksnog odnosa u kojem sudjeluje integralna osobnost ozljeđenika. Ocjena straha pretežito je povezana s podacima iz priležne medicinske dokumentacije tužitelja. Ostaje u potpunosti pri svojoj primarnoj ocjeni straha.

Tuženik prigovara ocjeni tuđe pomoći. Prigovor tuženika je paušalan. Tužitelj nije zadobio neku banalnu ozljedu, nego tešku ozljedu oka kakva može dovesti ne samo do gubitka vida nego i gubitka samoga oka te je liječen kirurški i nekirurški. U tijeku liječenja vid je bio teško oštećen i prva 2 mjeseca od ozljeđivanja vid je bio manji od 0.5 i u tom razdoblju binokularni vid je bio bitno oštećen što ga je značajno hendikepiralo za mnoge dnevne poslove i zadatke. Također, sama priroda liječenja ozljede oka zahtijevala je uzdržavanje od boravka u prašini, na hladnoći i vjetru odnosno trebalo je oko štititi od neželjenih vanjskih utjecaja. Ocjena potrebe za tuđom pomoći obzirom na navedeno smatra posve realnom i primjerenom. Tužitelju je tuđa nestručna pomoć bila potrebna u opsegu od 3x2 sata tjedno kroz 1 mjesec kumulativno te još jedan mjesec 2x2 sata tjedno radi obavljanja svakodnevnih poslova u kući i oko kuće (kuhanje, pranje suđa, pranje rublja, peglanje, pospremanje, sitni kućni popravci), u prašini, na visini, ta potrebe odlazaka u trgovinu, banku, poštu te liječniku. U cijelosti ostaje pri ocjeni svih sekvela.

11.4. Na ročištu 18. svibnja 2026. sudski vještak Sanja Masnec je iznijela da ostaje kod nalaza i mišljenja danog 16. svibnja 2025., te kod pismenog očitovanja od 5. rujna 2025.

Na upit punom. tužitelja: "Da li ozljeda utječe na obavljanje posla samog tužitelja koji je po struci automehaničar", odgovorila je da apsolutno da, pogotovo jer kod automehaničara važan vid na blizu, pri čemu sudjeluje i reakcija akomodacije odnosno konvergencije i akomodacije te svakako fotomotorna reakcija zjenica a upravo je kod tužitelja došlo do takvog oštećenja. Kod tužitelja je u konkretnom slučaju došlo do traumatske odnosno posttraumatske prednje sinehije desnog oka (sljubljivanja šarenice za rožnicu pri čemu je zadobio nepravilno ovalno izvučenu zjenicu desnog oka na šest sati prilikom čega zjenica nije u mogućnosti u potpunosti normalno reagirati na svjetlost i suziti se na normalno okruglo stanje, već je zbog tog sljubljivanja za rožnicu onemogućena u svojim zjeničnim reakcijama širenja i skupljanja upravo na tom mjestu odnosno na šest sati, a što je potrebno prilikom gledanja na blizu.

Na daljnje pitanje: "Da li je kod ovakve ozljede moguće u konačnici doći i do gubitka oka a ne samo i vida kao što je u slučaju tužitelja", odgovorila je da je hipotetski moguće jer se kod tužitelja radilo o vrlo teškoj ozljedi oka sa intraokularnim stranim tijelom te višestrukim ozljedama dijelova oka i donje vjeđe desno, međutim srećom sa učinjenim oftamokiruršim zahvatima pri tom posebice od strane prof. Jukića za tužitelja je to završilo u ovom slučaju pozitivnim ishodom po vidu desnog oka. Kod tužitelja je uslijed 4 oftamokirurška zahvata došlo do uspostavljanja normalne funkcije vjeđa te vidnom oštrinom od 0.9 na desnom oku. Pri tom je i važan bio zahvat laserske sanacije ožiljka na rožnici desnog oka i eliminiranja vrlo velike ostatne razlike u dioptriji između dva oka koja je nastupila prije odstranjivanja dioptrije laserskom korekcijom. Bez da je učinjen zahvat laserske korekcije na rožnici kao što je vidljivo iz medicinske dokumentacije 28. lipnja 2021. tužitelj je na desnom oku imao ostatnu dioptriju od + dvije dioptrijske sfere i -4,5 cilindra na desnom oku, te bez korekcije laserom tužitelj ne bi podnosio takve naočale zbog velike razlike u dioptriji između oba oka, ne bi se mogao kretati s tim naočalama.

Na daljnji upit punom. tužitelja: "U čemu se sastoji naruženje blagog stupnja kod tužitelja, da li je to vidljivo trećim osobama i da li se takvo naruženje može ukloniti", odgovorila je da se kod tužitelja na rožnici desnog oka vidi ožiljak, a također prisustvo novostvorenih krvnih žila kao rezultat na oštećenja oka te nepravilno izvučena ovalna zjenica što je vidljivo na socijalnoj distanci. Da li bi to vidljivo trećim osobama preko ceste, ne zna. Novostvorene krvne žile na rožnici se ne mogu otkloniti, one su rezultat smanjenog dotoka kisika odnosno (hipoksije) to je način na koji se tijelo bori da bi opskrbilo tkivo dodatnim žilama i dovelo dodatnu koncentraciju kisika u tkivo koje je ozlijeđeno kako bi preživjelo. Teoretski ožiljak rožnice desnog oka bi se eventualno mogao otkloniti laserom međutim potrebno je procijeniti dubinu samog ožiljka i debljinu tkiva rožnice te se na temelju toga donosi zaključak i odluka o eventualnom operativnom zahvatu. Druga metoda otklanjanja ožiljka bila bi transplantacija rožnice međutim to je vrlo agresivan zahvat koji nosi sa sobom rizik odbacivanja tkiva sa postavljanjem rožničnih i skleralnih (bjeloočnih) šavi koji se skidaju nakon godinu dana a nakon čega može zaostati izuzetno veliki astigmatizam, nepravilnost u zakrivljenosti rožnice sa također mogućnošću vrlo slabog vida.

Na upit punom. tuženika: "Da li je njezina ocjena tuđe pomoći bila zbog stvarne nesposobnosti tužitelja ili zbog zaštite oka?", odgovorila je zbog obje stvari, zbog jednog i drugog, jer u slučaju tužitelja, imali su teško oštećenje vida i u prva dva mjeseca od ozljeđivanja vid je bio manje od 50%, odnosno manji od 0.5, što je

rezultiralo teškim oštećenjem binokularnog vida što je tužitelja zaista hendikepiralo u obavljanju novih dnevnih poslova ili zadataka. Također sama priroda liječenja ozljede oka zahtijevala je uzdržavanje od boravka u prašini, na hladnoći i vjetru, i svakako je trebalo oko štititi od neželjenih vanjskih utjecaja. Vezano uz binokularni vid potrebna je dinamička uravnoteža kod takvih stanja, odnosno potrebna nam je ravnoteža kod integriranja slika koje dobiva mozak iz oba oka. Te dvije slike moraju biti što sličnije da bi mozak ih mogao ujediniti u jednu sliku jer ako nisu mozak je u konfuziji, mozak je zbunjen i traje prilagodba na takvo stanje. Ako je razlika između tih slika prevelika onda mozak odbacuje sliku jednog oka. Treba više od godinu dana da dođe do prilagodbe na novonastalu situaciju. Kaže se da čovjek gleda očima a vidi mozgom.

Na upit suda kako ja ocijenila strah, obzirom da nije psihijatar, odgovorila je da je tužitelj u štetnom događaju zadobio tešku tjelesnu ozljedu koja je normalno osnova za strah bez obzira hoće li ostaviti trajne posljedice i hoće li zahtijevati profesionalnu pomoć psihijatra ili ne. Ocjena straha je dana na temelju priležće medicinske dokumentacije tužitelja. Strah je rezultat složenog procesa u kojem sudjeluje cjelokupna osobnost tužitelja radi zabrinutosti za ishod liječenje.

11.4.1. Na ovako iznijeti nalaz i mišljenje sudskog vještaka Sanje Masnec stranke nisu imale primjedbi, štoviše tuženik je iznio da nema daljnjih pitanja budući da je vještak na ročištu otklonilo sve primjedbe dane na nalaz i mišljenje, a dane od strane tuženika.

11.5. Sud je ocijenio nalaz i mišljenje sudskog vještaka vjerodostojnim i stručnim, zaključci vještaka iz mišljenja temelje se na utvrđenjima koja proizlaze iz nalaza vještaka, a vještak je u dopuni nalaza i mišljenja odnosno na ročištu 18. svibnja 2026., otklonio sve primjedbe tuženika.

12. Ovaj sud je kod određivanja visine pravične novčane naknade neimovinske štete imao u vidu i Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske, naime na sjednici Građanskog odjela VSRH donesena je odluka o promjeni Orijentacijskih kriterija na način da se prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) po svim osnovama podignu u odnosu na 2002. godinu za 50%, a koja izmjena Orijentacijskih kriterija primjenjuje se na sve parnične postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja tj. od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela VSRH (15. lipnja 2020.). Pri tome ovaj sud napominje da orijentacijski kriteriji ne predstavljaju matematičku formulu koja pukim automatizmom služi za izračunavanje pravične novčane naknade, već u primjeni istih valja imati na umu sve okolnosti slučaja, pri čemu trajanje i jačina fizičkih i duševnih bolova i straha imaju tek značaj osobito važnih, ali ne i jedinih okolnosti koje sud mora imati na umu pri određivanju iznosa pravične novčane naknade.

12.1. Prema odredbi članka 1100. stavka 1. ZOO-a u slučaju povrede osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

12.2. Utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovog suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu te je stoga sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužitelj naveo odnosno fizičke boli, strah, smanjenje životne aktivnosti i naruženje, budući su isti, u smislu članka 1100. stavka 2. ZOO-a, kriteriji odnosno, kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

12.3. Prilikom dosuđivanja primjerene naknade po osnovi neimovinske štete ova sud je uzeo u obzir intenzitet fizičkih bolova, njihovo trajanje i jačinu, naime, bolovi jakog intenziteta su trajali 4 dana, srednjeg intenziteta 8 dana, bolovi blagog intenziteta 3 mjeseca, te povremeni manji bolovi u pojačanim naporima, kao i činjenicu da se radi o ozljedi oka. Nadalje cijenio je činjenicu da je tužitelj imao nelagodnosti tijekom liječenja u vidu hospitalizacije od 31. kolovoza 2020. do 6. rujna 2020. u Kliničkom bolničkom centru Osijek (prema otpusnom pismu sa stranice 21-22 spisa), te od 6. rujna 2020. do 9. rujna 2020. u Kliničkom bolničkom centru Zagreb (prema otpusnom pismu sa stranice 19-20 spisa), da je morao mirovati, da mu je narušena kvaliteta života jer se morao suzdržavati od boravka u prašini, na hladnoći, vjetru, da je imao četiri oftalmokirurška zahvata, da je prošao proces liječenja desnog oka i desne donje vjeđe počevši od 31. kolovoza 2020. do 21. listopada 2021., zatim da je zaprimljen na Kliničkom bolničkom centru Osijeku radi vađenje kornealnih šavi desnog oka 11. prosinca 2020. (prema otpusnom pismu sa stranice 23 spisa), da je posjećivao ambulante u Kliničkom bolničkom centru Osijek, Kliničkom bolničkom centru Zagreb, radi pregleda, da je podvrgnut laserskom skidanju dioptrije na desnom oku, da mu se vid nije povratio u obimu prije ozljeđivanja, da je bio na bolovanju. Također sud je uzeo u obzir intenzitet straha (primarni i sekundarni), njegovo trajanje i jačinu, naime, da je tužitelj u trenutku ozljeđivanja pretrpio kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta, dok je sekundarni strah jakog intenziteta trajao 4 dana, srednjeg intenziteta trajao 8 dana, manjeg intenziteta 3 mjeseca, a nadasve činjenicu da se radi o teškoj ozljedi oka osobe mlađe životne dobi koja je osnova za strah neovisno hoće li ostaviti trajne posljedice kod tužitelja. Štetni događaj je rezultirao umanjnjem životne i radne sposobnosti od 8%, (anatomsko-funkcionalna oštećenja desnog oka: ožiljak rožnice desnog oka, neovaskularizacije rožnice desnog oka, nepravilno izvučena zjenica desnog oka uslijed prednje sinehije, pseudofakija desnog oka, laserski pečati mrežnice desnog oka, oštećenje vidne oštine, svjetloplahost), time da je tužitelj u trenutku ozljeđivanja imao 26 godine, a ozljeda utječe na obavljanje posla tužitelja koji je po struci automehaničar, jer je kod automehaničara važan vid na blizu. Štetni događaj je uzrokovao naruženost blagog stupnja (ožiljak rožnice desnog oka, neovaskularizacije rožnice desnog oka, nepravilno izvučena zjenica). Prema iskazu sudskog vještaka kod tužitelja se na rožnici desnog oka vidi ožiljak, a također prisustvo novostvorenih krvnih žila kao rezultat na oštećenja oka te nepravilno izvučena ovalna zjenica što je vidljivo na socijalnoj distanci, Također u kontekstu naruženosti cijenjeno je da je tužitelj osoba mlađe životne dobi te da se ožiljak nalazi na oku.

12.4. Slijedom navedenog prema iznesenim kriterijima sud je utvrdio osnovanim zahtjev tužitelja za isplatu neimovinske štete u ukupnom iznosu 10.260,22 eura, pa je za taj iznos valjalo usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u točki I. izreke presude, dok je s ostatkom zahtjeva na ime isplate neimovinske štete (za iznos od 3.012,06 eura) tužitelja valjalo odbiti i odlučiti kao u točki III. izreke presude.

12.5. Temeljem odredbe članka 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je liječenje završeno 21. listopada 2021., a tužitelj je potraživao kamatu počevši od utuženja, pa mu je na dosuđeni iznos neimovinske štete dosuđena kamata počev od 10. prosinca 2021., kao dana podnošenja tužbe.

13. Odlučujući o osnovanosti zahtjeva tužitelja za naknadom tuđe pomoći i njege ovaj sud iz nalaza i mišljenja vještaka utvrđuje da je tužitelju bila potrebna tuđa nestručna pomoć potrebna u opsegu od 3x2 sata tjedno kroz 1 mjesec kumulativno te još jedan mjesec 2x2 sata tjedno (svakodnevni poslovi u kući i oko kuće, u prašini, na visini, odlasci u trgovinu, odlasci liječniku). Iz iskaza tužitelja pak proizlazi da mu je majka kuhala a što je inače radio sam jer mu je kuhanje hobby, donosila mu je stvari iz trgovine, išla mu je po lijekove, nosila kojekakve papire doktoru. Majka mu je na taj način pomagala mjesec i pol dana. Visinu tuđe pomoći i njege odredio je u visini 20,00 kn / 2,65 eura po satu što je uobičajena satnica u njegovom kraju.

13.1. Prema pravom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske u presudi posl. broj Rev-1218/01-2 od 22. kolovoza 2001., posl.br. Rev-1053/2025-2 od 3. prosinca 2025., zauzeto je pravno shvaćanje prema kojem, kada tuđu pomoć i njegu pružaju članovi obitelji - ukućani, besplatno, onda se naknada za takvu pomoć i njegu dosuđuje po neto zaradi osobe koja bi u mjestu u kojem je tuđa pomoć pružena bila sposobna pružiti takvu uslugu, tek ako takva osoba ne postoji, šteta se dosuđuje po slobodnoj ocjeni primjenom odredbe članka 223. ZPP.

13.2. Pošto je tužitelj naveo da nestručna pomoć iznosi 2,65 eura po sati u njegovom kraju, odnosno nije dokazao na čemu temelji da bi ista prema konačno specificiranom tužbeno zahtjevu trebala iznositi 4,00 eura, to je tužitelju na ime tuđe njege i pomoći dosuđen iznos od 106,00 eura, dok je s ostatkom zahtjeva po toj osnovi odbijen. Na dosuđeni iznos na ime imovinske štete dosuđena mu je zakonska zatezna kamata počevši od 16. lipnja 2026., kao dana presuđenja, pa je s dijelom zahtjeva na ime zakonske zatezne kamate počevši od 10. prosinca 2021. do 15. lipnja 2026. odbijen.

14. Tijekom postupka tužiteljica je smanjila tužbeni zahtjev sa početno utuženih 14.599,51 eura na iznos od 13.432,28 euro. Takvo smanjenje tužbenog zahtjeva predstavlja povlačenje tužbe za iznos od 1.167,23 eura, kojem povlačenju se tužena nije protivila, slijedom čega je, a u odnosu na povučeni dio tužbe, temeljem odredbe članka 193. stavak 2. ZPP-a, valjalo odlučiti kao u točki I. izreke rješenja.

15. Visina stope zatezne kamate za razdoblje do 31. prosinca 2022. određena je sukladno odredbi članka 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 78/15.), od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. sukladno odredbi članka 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 114/22.) i Uredbe o izmjeni zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 156/22.), a od 30. prosinca 2023. do isplate stopa kamate je dosuđena u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 155/23.).

16. Odluka o parničnim troškovima donesena je sukladno odredbi članka 154. stavka 2. ZPP-a, odnosno razmjerno uspjehu pojedine stranke u parnici. Tužbeni zahtjev tužitelja, obzirom na konačno postavljeni zahtjev u ukupnom iznosu 13.432,28 eura, usvojen je u visini od 10.366,22 eura, a odbijen u visini od 3.066,06 eura, pa je u pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj uspio sa 77,17%, a u pogledu osnove sa 100%. Tuženik je u pogledu visine uspio sa 22,83%, a u pogledu osnove 0%. Primjenjujući metodologiju iz članka 154. stavka 2. ZPP-a, a uzimajući u obzir omjer uspjeha u pogledu osnove i visine tužbenog zahtjeva ($77,17 + 100 = 177,17 : 2 = 88,59\%$; $22,83 : 2 = 11,42\%$), tužitelj ima pravo na naknadu troška u omjeru od 77,17% (88,59-11,42). Visina parničnih troškova tužitelja određena je u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika "(Narodne novine" broj: 138/23. - dalje u tekstu: Tarifa), budući je tužitelj zastupan po odvjetniku. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku, i to za:

- sastav tužbe u iznosu 500,00 eura (Tbr. 7. točka 1. Tarife)
- sastav podneska od 8. veljače 2023. u iznosu 500,00 eura (Tbr. 8. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 7. ožujka 2023. u iznosu 500,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- sastav podneska od 25. travnja 2023. u iznosu 500,00 eura (Tbr. 8. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 11. srpnja 2023. u iznosu 500,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 24. listopada 2023. u iznosu 500,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),
- sastav podneska od 25. lipnja 2025. u iznosu 500,00 eura (Tbr. 8. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 18. svibnja 2026. u iznosu 500,00 eura (Tbr. 9. točka 1. Tarife),

ukupno 4.000,00 eura, kojem iznosu valja pridodati PDV-a (Tbr. 46), što ukupno iznosi 5.000,00 eura od čega 77,17% s koliko je tužitelj uspio u postupku iznosi 3.858,50 eura. Tužitelju je priznat i trošak predujma za vještačenje po medicinskom vještaku u iznosu 640,50 eura, koji iznos je tužitelju priznat u omjeru od 100%. Dakle, tužitelju je priznat trošak u ukupnom iznosu 4.499,00 eura, na koji iznos mu je dosuđena pripadajuća zakonska zatezna kamata sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a od dana presuđenja pa do isplate.

16.1. Nije mu priznat trošak sastava obrazloženog podneska kojim se ujedno odgovara na vještačke nalaze = 250 bodova = 500,00 EUR + PDV 25% (125,00 EUR) = 625,00 EUR, budući nije decidirano navedeno o kojem podnesku se radi.

17. Obzirom na iznijeto presuđeno je kao u izreci presude i rješenja.

U Osijeku 16. lipnja 2026.

Sutkinja: Ljiljana Jakša

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (članak 335. stavak 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (članak 335 stavak 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz članka 335. stavka 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (članak 335. stavak 11. ZPP).

O žalbi odlučuje županijski sud.

Dostavljeno:

1. Tomislav Filaković, odvjetnik u Osijeku
2. Vlasta Šteher, odvjetnica u Našicama

Broj zapisa: **9-30889-74475**

Kontrolni broj: **02195-71d26-5cc0f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.